

[Jørgen Jensen.]

interessant tabel i den økonomiske årsoversigt. Man kan nemlig dér læse, at denne stigning i den samlede udgiftsforøgelse, altså omfattende såvel staten som kommunerne som forskellige særlige ordninger, der med rette kommer ind under navnet den samlede offentlige sektor, at denne stigning betyder, at de offentlige drifts- og anlægsudgifter fra finansåret 1964-65 til finansåret 1965-66 er forøget fra 30,2 til 32,1 pct. af nationalindkomsten. Se, det er udtryk for et ganske voldsomt pres fra den offentlige sektor på det samlede erhvervsliv og den samlede arbejdskraft, vi har til rådighed. Denne aktivitet presser sig så at sige igennem, og det må give oplagte økonomiske virkninger på arbejdsmarkedet. Man kan vel næppe vente andet, end at dette sætter sig igennem ved et pres på priserne og på indkomsterne, ikke alene på lønningerne, men også på indkomsterne i almindelighed.

En tredje mulig kilde til inflation må være selve skattepolitikken, vi fører. Det er næppe helt rigtigt at føre den skattepolitik, vi hidtil har gjort. Vi tror — det mener jeg og mit parti — at hvis man i en tilstand af fuld beskæftigelse sætter skatterne yderligere op ved forhøjelse af afgifterne f. eks., så fører det meget let til kompensationskrav på arbejdsmarkedet, og derved får vi fat i noget inflationsdrivende i så henseende.

Lad mig nævne som en fjerde mulig kilde, at der i den danske samfundsøkonomi som sådan utvivlsomt findes forskellige flaskehalse, som begunstiger eller fremmer inflationstendensen.

Og hvad skal man så gøre mod denne inflation? Ja, jeg vil ikke give de endelige gode råd nu, jeg vil som nævnt meget spændt afvente betænkningen fra det sagkyndige udvalg. Men konsekvensen må jo være den, at man forsøger at sætte ind på f. eks. de af mig her nævnte områder. Det er i den ellefte eller tolvte time, jeg måske kan give et par gode råd, der er mere differentierede end det universalmiddel eller den patentløsning, som regeringen ganske særligt har lagt sig på, nemlig blot at sætte skatterne og afgifterne op. Vi tror, der på en række områder vil være mulighed for at forhale eller eventuelt helt bremse

inflationen, hvis man gør noget ved selve strukturen på en række områder, det være sig inden for den offentlige administration, den offentlige budgetplanlægning eller lignende steder.

Det drejer sig om at give større selvstændighed, større ansvarlighed for f. eks. kommunerne. Det er tanker, som det konservative folkeparti ganske klart på tidligere tidspunkter, ved andre lejligheder, har lagt frem ikke alene for folketinget, men også for offentligheden. Vi tror også, det er muligt ved omlægning af selve skattestrukturen at nå frem til en forhaling eller bremsning af inflationen. Det skal jeg dog ikke gå nærmere ind på ved denne lejlighed.

Jeg tror ligeledes, at der ude i, skal vi sige erhvervslivet, i forskellige grene af samfundsøkonomien, der ligger ud over den offentlige del af denne, kunne gøres noget. Jeg har med glæde konstateret, at fire partier her i salen har kunnet enes om en ny bygge- og boligpolitik. Der er da ingen tvivl om, at den politik, der hidtil er blevet ført på dette område, har været med til at gøre omkostningerne højere, givet mulighed for særlige indkomstforøgelser af ikke produktiv karakter inden for denne sektor.

Jeg kan også minde om, at mit parti gennem lang tid har stået for en omlægning af landbrugspolitikken. Det er således, at hvis der blev ført en mere liberal politik på dette område, ville det kunne være gavnligt med hensyn til en højere produktivitet, og der ville altså være mindre nødvendighed for netop at forhøje indkomsterne.

Endelig er det da helt klart, at vi stadig vil virke for at gøre det lettest muligt og bedst muligt at forøge opsparingen i dette land, naturligvis ganske specielt den private opsparing.

Alt dette kunne uddybes, jeg skal ikke gøre det; andet og mere kunne ligeledes nævnes. Men vi lægger altså afgørende vægt på at fjerne forhold såvel i den statslige administration som inden for erhvervslivet som helhed, der har en tendens til at forstærke inflationsbevægelsen. Vi må smidiggøre systemet på en række områder, således at vi længst muligt forsinker prisstigningerne i at slå igennem.

Vi venter spændt på redegørelsen fra det sagkyndige udvalg, og jeg vil da ganske